

Tebliğ mi? Diyalog mu?

Diyalog da iki veya daha fazla fikri yapı tartışılabilir, birbirlerine yaklaşma anlamında karşılıklı ödünler verilebilir. Sonuçta ortak bir noktada buluşulur. Diyalog, herhangi bir dünyevi meselede olabilir, güzeldir.

Diyalog: Karşılıklı konuşma; Tebliğ: Bildirme, haber vermedir.

Diyalog da iki veya daha fazla fikri yapı tartışılabilir, birbirlerine yaklaşma anlamında karşılıklı ödünler verilebilir. Sonuçta ortak bir noktada buluşulur. Diyalog, herhangi bir dünyevi meselede olabilir, güzeldir. Ya da insanların kendilerine ait meselelerinde olabilir, çatışma yerine diyalog yolunun kurulması gayet yerinde ve olumlu bir iştir.

Ancak, Allah'ın İnsanlara Dünya ve Ahiret saadeti için gönderdiği Dini ve onun hükümlerini, emir ve yasaklarını, hiçbir kişi ya da kurum tartışmaya açamaz. Bu konuda Cenab-ı Hak Peygamberine bile bu yetkiyi vermemiştir. Ve bu konuda Kuran'ın birçok yerinde Efendimiz (S.A.S.) uyarılmıştır. Bakın, ÂLİ İMRÂN – 20. Ayette ALLAH (C.C.) Peygamberine, hem ehli kitaba hem de inkârcılara karşı tavrın nasıl olması gerektiğini nasıl bildiriyor.

” Eğer seninle tartışmaya girişirlerse, 'Ben bana uyanlarla birlikte kendimi Allah'a verdim' de. Kendilerine Kitap verilenlere ve kitapsızlara: 'Siz de İslam oldunuz mu?' de, şayet İslam olurlarsa doğru yola girmişlerdir, yüz çevirirlerse, sana yalnız tebliğ etmek düşer. Allah kullarını görür.”

Ayet o kadar net ki, başka şekilde davrananların hesabı Allah'a aittir.

Bu konuda Peygamberin (s.a.s.) davet mektupları da, bize, diğer din mensuplarıyla ilişkimizin nasıl olacağını ve onlara tek kurtuluş yolu olan İslam'ı nasıl anlatacağımızı çok net bir şekilde öğretmektedir.

Örneğin Peygamberimizin Habeşistan Kralı Ashama'ya hitaben yazmış olduğu mektup, Müslümanların Hristiyanlara bakış açısını göstermesi açısından son derece önemlidir. Ashama,

Hız. Muhammed (sav)'in mektubunun ve Müslüman elçilerle yaptığı konuşmaların sonrasında, ülkesine sığınan Müslümanları koruyan bir politika izlemiştir. Peygamberimiz (sav), mektupta şöyle buyurmuştur:

“RahmanveRahimolanAllah'ınadiyla,

AllahRasulüMuhammed'denHabeşNecaşisiAshama'ya.

Kendisi'nden başka İlah bulunmayan gerçek Hükümdar, Mukaddes, Selam, Koruyucu, Kurtarıcı olan Allah'ın övgüsünü sana iletirim. Tasdik edip şehadet ederim ki; Meryem oğlu İsa Allah'ın Ruhu ve Kelimesi'dir. Kendisine dokunulmamış Meryem'e nasib edilmiştir. Böylece Meryem İsa'ya hamile kalmış, Allah Teala da Ruh ve Nefesi'nden olmak üzere Adem'i nasıl yarattıysa onu da öylece yaratmıştır. Seni Tek olan ve Eşi bulunmayan Allah'a çağırıyorum. O'na itaat konusunda karşılıklı yardıma çağırıyorum. Beni takib et, bana uy ve bana gelen şeye iman et. Muhakkak ki ben, Allah'ın Resuluyüm. Bu nedenle seni ve etrafında bulunan askerlerini Allah'a iman etmeye davet ediyorum. Nasihat ve sözlerim size ulaşınca kabul etmenizi tavsiye ederim. Amca tarafından yeğenim olan Cafer'i yanında az sayıda Müslüman grubuyla beraber sana doğru yola çıkarıyorum. Selam gerçek hidayet yolu üzerinde bulunanlara olsun.”

İran İmparatoru Kisra'ya Gönderilen Mektup...

“Bismillahirrahmanirrahim,

Allah Resulü Muhammed'den, İranlıların büyüğü Kisra'ya: Selam, hakikat yolunu izleyip Allah'a ve Resulüne iman edenlerin ve Allah'tan başka İlah olmadığına, O'nun bir ve ortaksız olduğuna ve Muhammed'in O'nun kulu ve Resulü olduğuna şehadet edenlerin üzerine olsun! Seni İslam'ı kabule çağırıyorum. Zira Ben, Allah'ın, canlı olan herkesi uyarmak ve ilahi kelamın kâfirlere karşı hükmünü tamamlaması için tüm insanlara gönderdiği elçisiyim. Şimdi İslam'a teslim ol ve felaha er. Ama eğer reddedersen, o zaman Mecusilerin günahları da senin üzerine olacaktır.”

Peygamberimizin birçok topluluğun liderine gönderdiği bu tarz mektupların içeriğine ve üslubuna dikkat edilirse, kesinlikle taviz verilmemiş ve tek kurtuluşun son dine ve son peygambere uymaktan geçtiği net bir şekilde vurgulanmıştır. Müslümanların vakarını zedeleyecek, karşıdaki kâfir muhataba yağ çekecek tek bir ifade yoktur. Kim dini adına Papa'ya veya başka bir kişiye mektup yazacaksa Peygamber metodunun dışında bir yöntem uyduramaz.

Bizim, Hz Âdem'den Hz Muhammed'e kadar bütün peygamberlere inanmamız, İmanımızın şartlarından biridir. Her hangi birini inkâr bizi dinden çıkarır. Ancak, aynı esasları anlatmış olan tüm Peygamberlerin Risaletlerinin, Hz Muhammed'in gelişle bitmiş olduğuna ve kıyamete kadar tek geçerli dinin İslam olduğuna da inanırız, çünkü Allah öyle diyor. (Maide S.3)

Batılın tarih boyu uyguladığı metotlardan biri, Hakkı ifsat ederken topyekün bozamazsa, ufak tavizler kopararak içeri girip, daha sonra yıkımı gerçekleştirmektir. Yahudiler hem kendi dinlerini hem de Hristiyanlığı bu metotla tahrif etmişlerdir.

Kureyş'in ileri gelenlerinden bir takım, Resulullah'a, sen gel bizim dinimize tabi ol, biz de senin

TEBLİĞ DİYALOG...

Yazar Ali Kara

Pazar, 16 Eylül 2012 13:13 - Son Güncelleme Cumartesi, 18 Mayıs 2013 11:46

dinine tabi olalım, bir sene sen bizim tanrılarımıza ibadet edersin, bir sene de biz senin mabuduna ibadet ederiz, dediler. Resulullah: "Allah korusun, Allah'a başkasını ortak koştuktan." dedi. Onlar, o halde bizim tanrılarımızın bazısına el sürüver de seni tasdik edelim ve tanrına ibadet edelim, dediler. Bu sebeple Kâfirûn Suresi nazil oldu. Resulullah sabahleyin Mescid-i Haram'a gitti, Kureyş'ten dolgun bir heyet vardı. Başları üzerine dikildi de bu sûreyi okudu,

“De ki: Ey kâfirler, Sizin taptıklarınıza ben tapmam. Siz de benim taptığıma tapıcılar değilsiniz. Ben asla sizin taptıklarınıza tapacak değilim. Siz de benim taptığıma tapacak değilsiniz. Sizin dininiz size, benim dinim banadır.”

Şimdi, Ortadoğu'daki problemlere, problemin sebebi olan siyonistlerle, evangelistlerle ortak toplantılar yapıp din adına diyalog kuranlar, bilmelidirler ki bu dünya imtihan yeridir.

İslam sadece tebliğ edilir. Uyanlar karşılığını alır. Uymayanlar hesabını verir...

“Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, (bilsin ki o din) ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.” Âl-i İmrân / 85